

עפ"ג 22429/02/15 - פ..א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
לפני כב' השופטים - י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

עפ"ג 22429-02-15 א' (במעצר) נ' מדינת ישראל
פ..א (במעצר)
ע"י ב"כ עו"ד אדלבי

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק-דין

השופטת ר' פרידמן-פלדמן:

1. ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בירושלים (כבוד השופט ירון מינטקביץ) מיום 28.12.14 בת"פ 43140-08-14, לפיו נגזר על המערער מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים ומאסר על תנאי.

2. המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977, ובעבירה של פציעה כשהעברין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.8.2014 התגלע ויכוח בין המערער למתלונן. לאחר הוויכוח, עזב המערער את המקום וחזר לאחר מספר דקות כשבידו סכין, אמר למתלונן כי הוא דוקר אותו ליד שוטרים, ודקר אותו באחורי ירכו השמאלית. כתוצאה מהדקירה נגרם למתלונן חתך מדמם עמוק והוא נזקק לחבישה.

3. בהסדר הטיעון, במסגרתו הודה המערער בעובדות כתב האישום המתוקן, הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש ל-20 חודשי מאסר, וההגנה חופשית בטיעוניה.

4. לבית-משפט קמא הוגש תסקיר של שירות המבחן. על פי האמור בתסקיר, המערער ערבי מוסלמי כבן 45, גרוש ללא ילדים, סיים שבע שנות לימוד ועבד במסעדה של אביו, עד למות האב בשנת 1994. מאז החל לצרוך אלכוהול וסמים, התמכר להם וניהל אורח חיים שולי. צוין כי למערער שבע הרשעות קודמות וכי ריצה בעברו שני מאסרים. העבירה האחרונה משנת 2009. קצין המבחן התרשם כי תפקודו של המערער ירוד, הוא מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו העבריינית, מצבו הנפשי לא יציב, הוא נעדר מסגרת עבודה או טיפול קבועה, וכי הסיכון שיחזור לבצע עבירות דומות בעתיד גבוה.

5. בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין שנת מאסר לבין 3 שנות מאסר - בהתחשב במהות העבירות
עמוד 1

ובנסיבותיהן, ובעיקר בכך שהמערער עזב את המקום לאחר הוויכוח וחזר כשבִּידו סכין - וקבע כי חברה שומרת חוק אינה יכולה להבליג על התנהגות כזו.

לגבי נסיבותיו של המערער התייחס להרשעותיו הקודמות; לכך שהמערער ריצה בעבר מאסרים בפועל; ולקביעת קצין המבחן כי המערער אינו מקבל אחריות למעשיו וכי קיים סיכון גבוה למעורבות של המערער בעתיד בעבירות דומות.

בית המשפט ציין כי הודאתו של המערער הינה נקודת האור היחידה לזכותו, וכי מן הדין היה להשית על המערער את הרף הגבוה של ההסדר, וקבע כי אינו משית על המערער את הרף הגבוה שבהסדר, נוכח נכונותו של המערער להשתלב בתהליך טיפולי במהלך מאסרו.

לפיכך גזר על המערער, כאמור, מאסר למשך 18 חודשים ומאסר על תנאי.

6. ב"כ המערער טוען כי טעה בית-משפט קמא בעונש המאסר הממושך שגזר על המערער. לטענתו טעה בית המשפט כששם את הדגש על חומרת העבירות ועל עברו הפלילי של המערער, ולא נתן את המשקל הראוי לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער.

נטען כי שגה בית המשפט בקביעתו כי מתחם העונש ההולם עומד בין שנה לשלוש שנות מאסר, וכי הסדר הטיעון יוצר במקרה זה את מתחם הענישה.

עוד נטען כי בית-משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי להודאתו של המערער, להבעת החרטה של המערער לפני בית המשפט ולסולחה שנערכה בין הצדדים, וכי התעלם מכך שהרשעותיו הקודמות של המערער ישנות וששנים האחרונות ניסה המערער להשתקם.

כן נטען כי המערער היה מטופל אצל רופא פסיכיאטר וכי הגורמים המטפלים מוכנים לקלוט את המערער חזרה לטיפול לאחר שחרורו.

7. לא מצאנו מקום לבקש את תשובת המשיבה.

מעשיו של המערער חמורים. על רקע ויכוח בין המערער לבין המתלונן, עזב המערער את המקום וחזר כשבִּידו סכין, אז דקר את המתלונן בסכין ופצע אותו.

מדובר באדם שלחובתו לא מעט הרשעות קודמות, גם אם לא מהעת האחרונה, ואשר אף ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל. מדובר באדם המכור לסמים ולאלכוהול, מצבו הנפשי אינו יציב ושירות המבחן העריך כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה.

בנסיבות אלה, בית המשפט, אשר קבע את מתחם הענישה בהתאם לקריטריונים הקבועים בחוק, לא היה מחוייב בעונשי המינימום והמקסימום עליהם הסכימו הצדדים, ומתחם העונש ההולם שקבע הינו מתחם ראוי.

אשר לקביעת העונש בתוך מתחם הענישה - בית-משפט קמא קבע את העונש התחשב בהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ותוך התחשבות בהודאתו של המערער ובנכונותו להשתלב בתהליך טיפולי במהלך מאסרו.

העונש שנקבע ראוי, תואם את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ואין מקום להתערב בו.

אשר על כן הערעור נדחה.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, י"ד באייר התשע"ה, 3 במאי 2015, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, שופט